

так непомітно й все проходить
з долоні звільна витікають пальці
то я прощаюся з собою мов з ніким
то ти відходиш наче й не було тебе
хтось каже : справа звичайнісінька
опудала безрукі ходять по стернині
розносять маковий дрібний вогонь
по полю (журавлиний ключ — чи осінь ?)
тут жмутик незначний зачахне
там загоряється й палахкотить
узлісся навкруги сумління

ніхто не визнає що він
(а хто тут мовить про пожежу ?)
не в силі погасити час

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».